

14 дадохъ: И говори имъ споредъ съвѣтъ-
тъ на млады-тъ и рече: Отецъ ми напра-
ви тежкъ яремъ-тъ ви; но азъ ще при-
ложъ на яремъ-тъ ви: отецъ ми вы на-
каза съ бичеве; но азъ ще вы накажъ
съсь скорпи.

15 И не послуша царь-тъ люде-тъ; зашто
и това нѣщо быде отъ Господа, за да
испълни слово-то си, което Господъ ^{же} го-
вори чрѣзъ Ахїж Силенецъ-тъ на Иеро-
воамъ Наватовъ-тъ сынъ. И като видѣ
всичкый Израиль че царь-тъ не ги по-
слуша, отговорихъ люде-тъ на царя и
рекохъ: ^аКакъвъ дѣлъ имамы ный въ Да-
вида? никакво наследіе ^{нѣмалы} въ Ис-
сеевъ-тъ сынъ: въ шатры-тъ си, Израил-
и: промысли сега, Давиде, за домъ-тъ
си. И отиде Израиль въ шатры-тъ си.

17 ^аА за Израилевы-тъ сынове които живѣ-
ехъ въ Иудины-тъ градове, Ровоамъ ца-
руваше надъ тѣхъ.

18 И проводи царь Ровоамъ ^иАдорама,
който бѣ надъ дань-тъ: и бихъ го съ ка-
менеіе всичкый Израиль, и умрѣ. Заради
това приборъза царь Ровоамъ да възлѣзе
на колесницѣ-тъ, за да побѣне въ Иеру-
салимъ. Така ^аостатъи Израиль отъ Да-
видовъ-тъ домъ дори до тойзи день.

20 И когато чу всичкый Израиль че Иеро-
воамъ ся върнъ, пратихъ та го повыка-
хъ въ събраніе-то, и направихъ го царь
надъ всичкый Израиль: оевнѣ ^аИудино-
то племе другъ не послѣдова Давидовъ-
тъ домъ.

21 И ^акато дойде Ровоамъ въ Иерусалимъ,
събра всичкый Иудинъ домъ, и Вениами-
ново-то племе, сто и осмдесетъ тысящы
избранны ратници, за да направятъ брань
противъ Израилевъ-тъ домъ, за да въз-
върнѣтъ царство-то подъ Ровоама сынъ-
тъ Соломоновъ. ^аНо слово Божіе быде
къмъ Семайжъ человекъ Божїя, и рече:

23 Говори на Ровоама Соломоновъ-тъ сынъ,
царя Иудинъ, и на всичкый Иудинъ и Ве-
наминовъ домъ, и на остатъкъ-тъ на
люде-тъ и кажи: Така говори Господъ:
Не въздѣвайте, нито правѣте брань про-
тивъ братія-та си Израилевы-тъ сынове:
върните ся всякой въ домъ-тъ си; зашто
^аотъ мене станъ това нѣщо. И послу-
шахъ слово-то Господне, та ся върнѣхъ
да си идѣтъ, споредъ слово-то Господне.

25 Тогазъ ^асъгради Иеровоамъ Сихемъ на
горъ-тъ Евремъ, и насели ся въ него:
послѣ излѣзе отъ тамъ, та съгради ^иФа-
26 нуилъ. И рече Иеровоамъ въ сердце-то

27 си: Сега ще ся върне царство-то въ Да-
видовъ-тъ домъ: Ако тѣзи люде ^авъзлѣ-
затъ да приносятъ жертвы въ домъ-тъ
Господенъ въ Иерусалимъ, тогазъ сърдце-
то на тѣзи люде ще ся обрне къмъ го-
сподаря имъ Ровоама, Иудинъ-тъ царь, а
мене ще убиѣтъ, и ще ся обрнѣтъ
28 къмъ Ровоама Иудинъ-тъ царь. И съвѣто-
ва ся царь-тъ, и ^анаправи двѣ златны те-
лета, и рече имъ: Стига ви да възхожда-
те въ Иерусалимъ: ^аего, богове-тъ ти,
Израило, които тя изведохъ изъ Египетъ-
скъ-тъ земѣжъ. И тури единъ-тъ ^аидолъ
въ ^иВееилъ, а другый-тъ тури ^авъ Данъ.
30 И това нѣщо станъ ^агрѣхъ; зашто оти-
вахъ люде-тъ дори до Данъ, ^аза да ся
31 ^акалатъ прѣдъ единый-тъ. И направи ^адо-
мове на високи-тъ мѣста, и ^анаправи
священници отъ най долны-тъ люде, кои-
32 то не бѣхъ отъ Левинны-тъ сынове. И
направи Иеровоамъ праздникъ въ осмый-
тъ мѣсець, въ петнадесетый-тъ день на
мѣсець-тъ, ^акакто празникъ-тъ който
става въ Иудъ, и приносѣше жертвъ на
олтарь-тъ. Така направи въ Вееилъ, и
жертвоваше на телета-та който направи:
и ^анастана въ Вееилъ священници-тъ на
33 високи-тъ мѣста които направи. И при-
носѣше жертвъ на олтарь-тъ който на-
прави въ Вееилъ, въ петнадесетый-тъ день
на осмый-тъ мѣсець, въ мѣсець-тъ ^акой-
то измысли отъ сердце-то си: и направи
празникъ на Израилевы-тъ сынове, и
принесе жертвъ на олтарь-тъ и ^акадѣше.

ГЛАВА 13.

1 И это, ^адойде человекъ Божїй отъ Иу-
джъ въ Вееилъ съсь слово Господне: ^аа
Иеровоамъ стоеше на олтарь-тъ, за да по-
2 кади. И извыка къмъ олтарь-тъ съсь сло-
во Господне, и рече: Олтарю, олтарю,
така говори Господъ: Это, сынъ ще ся
роди на Давидовъ-тъ домъ, ^аЮсія име-
то му, и ще заколе вързъ тебе священници-тъ
на високи-тъ мѣста, които кадятъ вързъ
тебе, и человѣчески кости ще ся изго-
3 рятъ вързъ тебе. И ^ададе знаменіе въ
истый-тъ день, и рече: Това е знаменіе-
то, което говори Господъ: его, олтарь-тъ
ще ся разсѣдне, и пепель-тъ който е на
него ще ся расыше.

4 И когато чу царь Иеровоамъ слово-то
на Божїй-тъ человекъ, което извыка
къмъ олтарь-тъ въ Вееилъ, прострѣ рѣ-
жъ-тъ си отъ олтарь-тъ, и рече: Хванѣ-

е Ст. 24. Сжд. 14; 4; 2 Лѣт. 10; 15. 22; 7. 25; 20.

ж Гл. 11; 11, 31.

з 2 Цар. 20; 1.

и Гл. 11; 13, 36.

й Гл. 4; 6. 5; 14.

к 4 Цар. 17; 21.

л Гл. 11; 13, 32.

м 2 Лѣт. 11; 1.

н 2 Лѣт. 11; 2.

о Ст. 15.

п Сжд. 9; 45.

р Сжд. 8; 17.

с Втор. 12; 5, 6.

т 4 Цар. 10; 29. 17; 16.

у Исх. 32; 4, 8.

ф Быт. 28; 19. Осія. 4; 15.

х Сжд. 18; 29.

и Гл. 13; 34. 4 Цар. 17; 21.

ч Гл. 13; 32.

ш Числ. 3; 10. Гл. 13; 33.

4 Цар. 17; 32. 2 Лѣт. 11;

14, 15. Ис. 44; 7, 8.

щ Лев. 23; 33, 34. Числ. 29;

12. Гл. 8; 2, 5.

б Амос. 7; 13.

ы Числ. 15; 39.

ъ Гл. 13; 1.

—

а 4 Цар. 23; 17.

б Гл. 12; 32, 33.

в 4 Цар. 23; 15, 16.

г Ис. 7; 14. Иоан. 2; 18.

1 Цар. 1; 22.